

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

VIAȚA PERFECTĂ

Și în ce constă ea

Punctul de rupere

Tu cât poți să suporti?

O busolă în călătoria vieții

Găsește răspunsuri în
Cuvântul lui Dumnezeu

NOTA EDITORULUI DACĂ ÎNGRIJEȘTI, VA ÎNFLORI

Ține de firea umană să tragem repede concluzii pe baza a ceea ce vedem și auzim și nu ne facem timp să aprofundăm lucrurile. „Vă uitați la înfățișare?”¹ îi avertizează apostolul Pavel pe creștinii din Corint acum 2000 de ani în urmă.

Și Iisus a dat sfaturi în această privință: „Nu judecați după înfățișare”² ne roagă El. Dar dacă am fi sinceri ar trebui să recunoaștem, majoritatea dintre noi, că tocmai așa am făcut, cel puțin uneori. Iată un citat care m-a pus pe gânduri despre cum îi privesc eu pe alții:

„Ai nevoie de dragoste, speranță, credință și înțelegere ca să vezi posibilitățile din om și să crezi că există în el ceva mai mult decât se vede. Poate crezi că îl cunoști suficient de bine încât să știi că nu se mai poate schimba, dar dacă situația ar fi invers? Crezi că modul în care te văd și te tratează oamenii este o reprezentare corectă a ceea ce ești cu adevărat și a felului în care îți dorești să fi tratat?”³

Cu toții ne dorim aprecierea celor din jurul nostru. Câștigăm încredere când știm că ne sunt apreciate ideile. Cu toții am putea face mai multe ca să-i ajutăm pe cei din jurul nostru să înflorească. Nu ne costă prea mult să arătăm încredere oamenilor. Și s-ar putea să fim plăcut surprinși să vedem ce se întâmplă cu cei care primesc puțină încredere.

Dacă dorim să vedem lumea și pe cei din jurul nostru că se schimbă, trebuie să începem prin a crede că ceilalți sunt mai mult decât ceea ce par a fi. Haideți să încurajăm binele din cei din jurul nostru, să-i apreciem pentru ceea ce sunt și să le recunoaștem calitățile și talentele. Când le subliniem punctele bune, acele lucruri bune pot înflori și mai mult. De fapt, tot așa face și Dumnezeu cu noi: „Dumnezeu, Tatăl nostru, ... ne-a iubit și ne-a dat prin harul Său o mângâiere veșnică și o bună nădejde”.⁴

Samuel Keating
Editor executiv

1. 2 Corinteni 10:7
2. Ioan 7:24
3. Autor necunoscut
4. 2 Tesaloniceni 2:16-17

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:
ContactS
în atenția lui: Christian
C.P. 129, O.P. 72
cod 032468
București

Email:
info@activated-europe.com

Web:
www.activated-europe.com/ro

Editori	Samuel Keating
Tehnoredactare	Gentian Suçi
Traducere	Oana Toșu

© 2018 Activated.
Toate drepturile rezervate.
Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-210-X

UN EXPERIMENT DE ÎNCURAJARE

DE IRENA ŽABIČKOVÁ

Fiecare a trăit, la un moment dat, situații în care câteva cuvinte de încurajare i-au schimbat în mod radical ziua sau cursul evenimentelor, din cauza celui plus de inspirație al acelor cuvinte. Fie că eram la capătul puterilor, iar încurajarea ne-a deschis noi orizonturi de posibilități; sau pur și simplu am avut o zi lungă și obositoare și câteva cuvinte vesele ne-au înnoit inspirația și energia.

Într-o zi soțul meu a făcut un experiment care îmi amintește de atunci să fiu generoasă cu încurajările pentru alții.

Eram într-o plimbare cu bicicleta pe o cărare de munte și, ca de obicei, ne-am luat câinele, cățeaua Iris, cu noi. Îi place să meargă pe munte și aleargă foarte repede.

Noi ne chinuiam să pedalăm la deal iar ea fugea în jurul nostru plină de energie. Însă la coborâre i-a fost mai greu să țină pasul. Noi eram cu puțin înaintea ei și, deși la început s-a străduit să alerge alături de noi, curând s-a descurajat și nu a mai încercat.

Atunci părea logic ca noi să încetinim și să o lăsăm să ne ajungă din urmă. Însă soțul meu a zis: „Hai să

vedem ce poate face puțină încurajare”. Și în timp ce noi ne urmam drumul în jos a tot strigat-o: „Hai Iris, poți s-o faci! Ești un câine așa de rapid, poți să ții pasul cu noi! Aleargă!”

Dintr-o dată Iris parcă s-a umplut de energie și ne-a prins din urmă, fericită să fie din nou în preajma noastră. Dar când nu mai era încurajată, iar își pierdea energia și încetinea pasul. Atunci era nevoie de un nou val de încurajări ca să o împingă înainte.

Până la urmă am încetinit și noi, ca să o ajutăm, însă acel experiment îmi va rămâne mereu în minte ca un exemplu despre puterea cuvintelor pozitive și despre diferența pe care o pot face. Îmi amintește să încerc să dăruiesc darul încurajării celor din jurul meu. Este ceva simplu dar care poate da oamenilor impulsul de care au nevoie ca să-și atingă potențialul maxim.

Să fie oare un coleg de muncă sau un membru al familiei cu care ești într-o relație cam stagnantă? Încearcă puterea încurajării și a aprecierii și vei vedea că relația voastră va înflori cu mai multă energie și prospețime.

IRENA ŽABIČKOVÁ ESTE VOLUNTARĂ PENTRU PER UN MONDO MIGLIORE¹ ÎN CROAȚIA ȘI ITALIA.

1. <http://www.perunmondigiore.org>

PENTRU CE EXISTĂ SPINII

DE MARIA FONTAINE, ADAPTAT

Nu cred că Dumnezeu a vrut ca relațiile interumane să fie perfecte. Eu cred că El a permis un „spin” în ecuație – acel lucru care ne supără, dar de care El știe că avem nevoie. Poate te întrebi *De ce avem nevoie de diferențe de opinie, de sensibilitate, de neînțelegeri, de gelozie, de resentimente, de comparare, de sacrificii, de certuri, emoții, temeri, tristeți sau dificultăți? Aceste lucruri nu par să ajute să întărească o relație.*

Mi-a amintit de vorba: „Atitudinea ta în fața greutăților este ceea ce contează”. Dacă nu am trece prin încercările vieții nu ne-am pune în practică calitățile care ne fac oameni mai buni: răbdarea, înțelegerea și iertarea.

Neînțelegerile, dezacordurile, durerile – chiar și nedreptățile – ne forțează să le răspundem. Putem alege să ne străduim să fim mai

buni, să apelăm la Dumnezeu pentru dragostea Sa, să iertăm, să încercăm în mod conștient să învățăm tot ce putem din situația respectivă.

Ceea ce contează este modul în care facem față situațiilor care ne ies în cale și ce facem cu ele. Vom învăța din greutățile noastre și vom deveni mai buni, sau ne vom împietri inimile? Vom deveni mai umili sau mai mândri? Vom deveni mai creativi în rezolvarea problemelor sau ne vom îneca în disperare? Vom face orice este nevoie să devenim ceea ce trebuie să fim ca să depășim dificultatea, sau vom deveni mai acuzatori și mai critici? Vom ajunge mai implicați, sau vom hotărî să renunțăm când devine mai dificil?

Chiar și când ne străduim cel mai mult și progresăm și învățăm și ne maturizăm, tot vom avea provocări în calea noastră, fiindcă

așa a intenționat Dumnezeu să fie viața. Depășim o dificultate apoi trecem la alta. Însă fiecare victorie este un pas înainte. Fiecare victorie este o împlinire. Fiecare victorie ne duce înainte pe calea progresului.

Dar cum rămâne cu situațiile în care simțim că nu putem depăși ceva și că suntem sortiți frustrărilor permanente într-o anumită privință? Dacă am făcut tot ce ne-a stat în putință, atunci Cuvântul lui Dumnezeu promite că în cele din urmă vom avea victoria: „Luați toată armura lui Dumnezeu, ca să vă puteți împotrivi în ziua cea rea și să rămâneți în picioare, după ce veți fi biruit totul”.¹

Probabil că Dumnezeu știe că aceste căi dificile ne sunt, într-un fel, mai benefice decât drumul neted. Dacă comunicăm cu El, atunci El ne motivează să progresăm în aspectele în care avem lipsuri, ne încurajează pentru binele pe care îl facem și ne ajută să găsim tăria și harul de a face față fiecărei provocări.

MARIA FONTAINE ȘI SOȚUL EI, PETER AMSTERDAM, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

1. Efeseni 6:13

AUTOR NECUNOSCUȚ

Amar pentru dulce

Zgomotul făcut de mixerul mamei m-a atras în bucătărie. Ea gătea, iar eu am început să o privesc. Era șansa mea să aflu ce pune în tortul ei de ciocolată, ce îl făcea așa de bun. Era ciocolata de menaj, bineînțeles. Am luat o frimitură de pe masă și am pus-o pe limbă. Era amară! M-am uitat la celelalte lucruri de pe masă. Era o cană plină de lapte bătut. Iac! Cu siguranță că mama nu va pune aia în tort! Dar ea l-a pus, împreună cu oribilul bicarbonat de sodiu, pe care mi-l dă și mie când mă doare burta. Ce fel de tort face ea cu astfel de lucruri? Mama mi-a zâmbit și mi-a spus să am răbdare și să privesc.

După cină ne-a servit acel tort. Arăta la fel de bine ca de obicei, dar eram mai precaut. Am gustat o frimitură, apoi o bucățică mai mare, apoi o înghițitură întregă. Nu era amar! Am uitat complet de

ciocolata amară, de laptele bătut și de bicarbonat și am mai cerut o felie.

Viața nu este numai lapte și miere. Există multe lucruri amare și de cele mai multe ori nu ne vine să credem că poate ieși ceva bun din ele. Cu siguranță că nu sunt toate bune, însă Cuvântul lui Dumnezeu ne promite că „toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său”.¹

Cu cât este dificultatea mai mare, cu atât mai multă slavă îți aduce depășirea ei. Căpitanii iscusiți își câștigă reputația prin furtuni și vijelii. – *Epictet (c. 55-135)*

Momentele dure nu durează, însă oamenii duri da. – *Robert H. Schuller (1926-2015)*

Omul este înclinat înspre a-și număra problemele, nu bucuriile. Dacă le-ar număra, așa cum ar trebui să o facă, ar vedea că fiecare set are suficientă bucurie în el. – *Fyodor Dostoyevsky (1821-1881)*

Omul se măsoară nu după poziția lui în momentele de confort și comoditate, ci după poziția lui în vremurile de provocare și de controversă. – *Martin Luther King Jr. (1929-1968)*

În toii iernii am aflat, în cele din urmă, că în mine este o vară invincibilă. – *Albert Camus (1913-1960)*

Din dificultăți cresc miracolele. – *Jean de La Bruyère (1645-1696)*

Piatra prețioasă nu poate fi lustruită fără frecare, nici omul perfecționat fără încercări. – *proverb chinezesc*

1. Romani 8:28

Principiul Priorităților afirmă că (a) trebuie să știi care este diferența dintre ceea ce este urgent și ceea ce este important și (b) trebuie să te ocupi mai întâi de ceea ce este important.
– Steven Pressfield (n. 1943)

Începe cu broasca!

DE IRIS RICHARD

Eu tind să merg după inspirație și m-a deranjat mult timp modul meu dezordonat de a-mi stabili țelurile, de aceea am tot căutat o metodă eficientă de a-mi stabili o listă de priorități. Îmi părea mai ușor să mă ocup de ceea ce preferam să fac sau de ceea ce mă simțeam inspirată să fac, însă, din păcate, această strategie duce la amânări, mai ales dacă acele „preferate” nu sunt de obicei cele mai importante sau prioritare. Și fiindcă lucrurile importante nu dispar de la sine, ajungeam presată de timp să le rezolv pe toate repede.

Deci, sigur trebuia să schimb ceva, iar într-o dimineață, în timpul meu de devoțiune zilnică, i-am cerut în mod specific lui Dumnezeu să mă ajute cu stabilirea priorităților.

Câteva zile mai târziu, pe când mă plimbam printre rândurile unei piețe de vechituri, o carte subțire mi-a atras atenția. Titlul ciudat *Nu poți trimite o rață la școala de vulturi* s-a evidențiat din grămada de cărți second-hand îngrămadite într-o cutie de carton. Am scos-o și am deschis-o la un citat de Mark Twain: „Mănâncă o broască vie în fiecare dimineață și nu îți se va mai întâmpla nimic mai rău toată ziua”.

Articolul explica ideea de a te ocupa în primul rând de ceea ce îți este cel mai groază, ca și cum ai mânca o broască, înaintea altor lucruri mai atrăgătoare. Erau în carte și alte povestioare, dar aceasta mi-a rămas în minte și mi-am dat seama că ar putea fi răspunsul la rugăciunea mea pentru a avea o strategie.

Din cauză că am niște probleme serioase cu spatele de la vârsta de 10 ani îmi este imperativ să fac exerciții fizice și întinderi ca să-mi pot vedea de treburile zilei, dar cu trecerea anilor am început să privesc aceste exerciții ca pe o corvoadă. Așa că rutina mea de exerciții fizice era cu siguranță prima „broască” a zilei.

La început părea ciudat să îmi stabilesc „broaștele”, însă această tactică simplă mi-a îmbunătățit obiceiurile de lucru și m-a ajutat să-mi țin sub control amânările. Chiar și în zilele în care nu am timp să îmi pun pe hârtie lista de îndatoriri, tot îmi amintesc să caut vreo „broască” sau două care au nevoie în primul rând de atenția mea.

IRIS RICHARD ESTE CONSILIERĂ ÎN KENYA, UNDE ESTE ACTIVĂ ÎN COMUNITATE ȘI ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ DIN 1995.

PUNCTUL DE RUPERE

DE CURTIS PETER VAN GORDER

Ceea ce m-a impresionat cel mai mult când am avut ocazia să văd o rafinărie de aproape a fost labirintul complex de țevi. Pe lângă complexitatea întregii producții, te întrebi cum pot menține întreaga construcție în siguranță și financiar rentabilă.

În fiecare țevă este menținută presiunea corectă, pentru a asigura scurgerea petrolului în cantitatea optimă – nici prea puternic ca să nu spargă țevile, nici prea slab. Toată această construcție este într-adevăr ingenioasă și are nevoie de o armată de experți care să o mențină și să o supravegheze.

Viețile noastre sunt uneori precum acest labirint de țevi. Pe lângă slujba pe care o avem și lista fără sfârșit de îndatoriri zilnice, avem și o mulțime de obligații față de familia noastră și de prietenii noștri, responsabilitățile față de comunitate și cererile de a ajuta o lume plină de situații disperate. Apoi avem și angajamente spirituale legate de viața noastră de credință – să ne menținem legătura cu Dumnezeu prin rugăciune, prin citirea Cuvântului Său și prin părtășia cu alți credincioși. Uneori simțim că presiunea asupra noastră este prea mare. Cum să facem să nu dăm pe dinafară?

Într-o anumită măsură, presiunea ne face bine și ne ajută să nu cădem într-o stare de letargie fizică, mentală și spirituală. Pe de altă parte, prea mult strică. De aceea

avem nevoie de o supapă, de un mod de scăpare. Pe aceea ne-o oferă Iisus.

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă”, ne spune Iisus. Vorbind în termeni pe care să-i înțeleagă ucenicii Lui de acum 2000 de ani El asemuiește presiunea responsabilităților și problemelor zilnice cu greutatea trasă de boi la jug: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară”.¹ Dacă ne simțim jugul prea greu este posibil ca acel jug să fie creat de noi înșine, mult mai greu decât cel pe care dorește El să-l purtăm.

Munca inginerului constructor este în mare parte să știe exact la câtă presiune rezistă structura pe care o proiectează – fie pod, ascensor, sau barcă. De aceea vezi în ascensoare sau în bărci anunțuri care îți spun numărul maxim de persoane pentru o funcționare în siguranță. Dacă depășești acea limită podul se poate dărâma, barca se poate scufunda și ascensorul poate ceda.

Tot așa, trebuie să ne cunoaștem și noi limitele și să nu le depășim. Când lucrurile încep să fie prea dificile trebuie să-I cerem lui Iisus să regleze presiunea. El știe cât este bine pentru noi și la ce presiune putem rezista.

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN GERMANIA.

1. Matei 11:28-30

A man with a large backpack is sitting on a rocky ledge, looking out over a mountain range. The backpack is blue and black, and the man is wearing a brown sweater and tan pants. The background shows a vast landscape with mountains and a cloudy sky. The title 'CONTEAZĂ SĂ „FII”' is written in large, bold, red letters on the right side of the image. The author's name 'DE MARA HODLER' is written in smaller, black letters below the title. The text 'Te întreb...' is written in a light blue box on the right side of the image. The text 'Am văzut odată...' is written in a light blue box on the right side of the image. The text 'În ziua...' is written in a light blue box on the right side of the image. The text '1. www.just1thing.com' is written in a light blue box at the bottom left of the image. The page number '8' is written in a light blue box at the bottom left of the image.

CONTEAZĂ SĂ „FII”

DE MARA HODLER

Te întreb vreodată dacă tu faci ceea ce Dumnezeu dorește ca tu să faci? Adică, care este scopul pentru care ai fost creat? Ce erai destinat să faci, ce dă semnificație vieții tale? Eu m-am întrebat și încă mă mai întreb despre toate astea. Sunt niște întrebări majore cărora nu le găsim cu ușurință răspunsul.

Am văzut odată un film pe acest subiect. Se numea *This is our time* (*Este vremea noastră*). Povestea este despre cinci absolvenți de liceu: un frate și o soră, Ethan și Ally; prietenul ei și apoi soțul, Luke; și Ryder și Catherine, prietenii cei mai buni ai lui Ethan și Ally. Ei sunt creștini și încearcă să urmeze chemarea lui Dumnezeu în viețile lor.

În ziua absolvirii unul dintre ei l-a întrebat pe profesor dacă are câteva ultime cuvinte pentru ei, înainte de a se porni în lume.

Profesorul le-a spus: „Să vă amintiți mereu că Dumnezeu are un scop cu fiecare dintre voi”.

Luke și Ally acceptă invitația de a lucra cu o misiune în India cu coloniile de leproși. Ryder lucrează în domeniul IT și crede că Dumnezeu vrea să facă ceva deosebit online. Catherine începe să promoveze la compania la care lucrează și crede că Dumnezeu o cheamă să fie conștiincioasă la locul de muncă.

Singurul rămas este Ethan. El a crezut dintotdeauna că Dumnezeu vrea pentru el să fie scriitor, însă nu intră la facultatea la care își dorește și ajunge să lucreze în cafenea tatălui său. El se chinuie să-și găsească scopul în viață și simte că este lăsat în urmă de ceilalți, care își urmează destinele. El continuă să caute „chemarea lui Dumnezeu” dar se pare că nu are nicio direcție și niciun răspuns. Profesorul lui frecventează acea cafenea și într-o zi îl întreabă pe tânăr ce intenționează să facă cu viața lui. Ethan îi răspunde că încearcă să-și dea seama ce dorește Dumnezeu de la el, dar că încă nu are nicio idee.

M-a impresionat foarte mult răspunsul profesorului: „Întrebarea nu este 'Ce vrea Dumnezeu să fac?' ci 'Ce vrea Dumnezeu să fiu?' Când devii ceea ce Dumnezeu dorește să fi atunci voia Lui va fi peste tot în jurul tău”.

Fără să dezvălui prea multe din film, este suficient să spun că un eveniment neașteptat schimbă viața tuturor, iar Ethan, care a început în cele din urmă să se concentreze pe

ceea ce Dumnezeu dorea ca el să fie, ajunge în prim plan. Dintr-o dată viața lui are o direcție iar scopul lui Dumnezeu devine clar.

În cele din urmă el înțelege că Dumnezeu nu l-ar fi putut pune să facă ceea ce dorea ca el să facă, până ce nu devenea așa cum Dumnezeu dorea ca el să fie. Până să ajungă un astfel de om a trebuit să treacă prin încercări, dezamăgiri, sacrificii, renunțări și alegeri grele, dar când Ethan înțelege că ceea ce trebuia să facă era să devină omul pe care îl dorea Dumnezeu, atunci își găsește liniștea și mulțumirea. Iar atunci își găsește chemarea, sau cel puțin află care este pasul următor.

Viața poate fi compusă dintr-o serie de cicluri. Uneori vezi clar care este scopul, alții ești într-o nebuloasă, stai pe margine, privind și așteptând să îți vină ocazia. Într-o echipă profesionistă de sport, chiar și cei care stau pe bancă sunt jucători buni. Ei trebuie să se antreneze la fel de mult ca și lotul principal, chiar dacă ei petrec mare parte din sezon pe banca de rezervă.

Dacă ajungi la un punct în care nu mai ești sigur pe ceea ce dorește Dumnezeu să faci (toți trecem prin asta), concentrează-te pe *cine vrea Dumnezeu să fi*. Restul vine de la sine.

Dacă aș avea ocazia să vorbesc cu Moise cred că l-aș întreba despre timpul petrecut de el în pustietate – acei 40 de ani dintre fuga lui din Egipt, după ce a omorât un egiptean ce păzea sclavii, și momentul când a primit chemarea lui Dumnezeu prin rugul în flăcări.

Imaginează-ți, Moise fusese crescut să urmeze ca faraon, sau cel puțin ca prinț. A primit o educație superioară, a fost probabil antrenat și ca luptător, și era obișnuit cu un stil de viață îmbelșugat. Când a devenit un păstor cu siguranță nu a simțit că și-a atins chemarea vieții. Poate avea o idee vagă despre ce dorea Dumnezeu să facă, ceva idee despre viitor, dar nu primise nicio chemare clară, nicio direcție. Iată ce înseamnă să stai pe banca de rezervă. Încearcă să fii și tu pe banca de rezervă patru decenii!

Apoi, într-o zi, dintr-o dată, bam! Chemarea! Iar viața nu a mai fost la fel. Bineînțeles că majoritatea dintre noi nu vom avea o chemare de magnitudinea celei a lui Moise. Dar nici nu ne simțim presați să găsim ceva ieșit din comun sau uimitor să facem cu viețile noastre. Asta depinde de Dumnezeu. Tot ce trebuie să facem este să ne concentrăm să fim cine dorește Dumnezeu să fim.

Dumnezeu are un plan perfect și uimitor pentru viața ta. Ai răbdare, dacă pare să ia ceva timp. Dumnezeu este la fel de fericit cu tine atunci când „ești” ceea ce El are nevoie ca tu să fii ca și atunci când „faci” ceea ce El dorește să faci. Pentru El acestea sunt de obicei unul și același lucru.

ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE DE PE JUST I THING,¹ UN SITE CREȘTIN PENTRU FORMAREA CARACTERULUI TINERILOR.

CUM TRECI DE COBORÂȘURILE VIETII

DE ROALD WATTERSON

Știm cu toții că scenariile precum „Matilda este fericită, frumoasă, are succes și trăiește până la adânci bătrânețe” nu sunt povești captivante și nu ajung bestseller-uri. Chiar și cărțile cu poze pentru copii trebuie să aibă puțină tensiune – un obstacol pe care copilul trebuie să îl treacă ca să ajungă la finalul fericit. Fie că este băiețelul care se confruntă cu prima lui zi de școală, sau fetița care învață să își împartă jucăriile, povestea nu este captivantă dacă începe perfect. Pe când cărțile care încep cu „Bărbatul este acuzat pe nedrept de o crimă pe care nu a comis-o, este închis ani buni, dar scapă ca să își confrunte acuzatorii și să își spele numele” ne trezesc interesul. Vrem să știm ce se mai întâmplă. Vrem să aflăm dacă totul se termină cu bine. Începem să ne dorim anumite lucruri pentru personaje fiindcă putem să relaționăm cu dificultățile prin care trec.

Însă, în viața reală, oamenilor nu le plac problemele. Am vrea să sărim peste ele sau să punem viața pe rulare rapidă ca să ajungem la părțile bune, la finalurile fericite

și la scenele unde ne pierdem în lumina apusului, sau stăm victorioși, cu sabia în aer, după ce l-am învins pe Goliat, cu acompaniamentul muzical în fundal. Însă eroul, sau eroina, trebuie să treacă atât prin urcușuri cât și prin coborâșuri ca să ajungă la scena de final, cea care aduce înțelesul întregii povești. Altfel filmul ar dura 10 minute, în loc de 90 de minute.

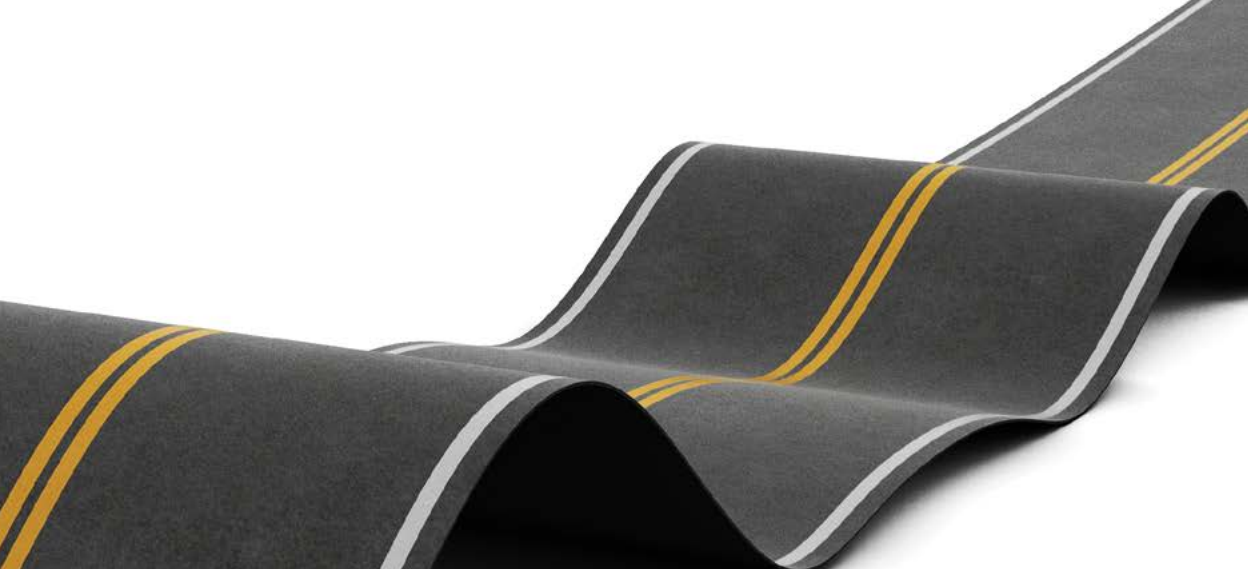
Coborâșurile vieții reale pot fi de diferite feluri. Pot fi sub formă de depresie din cauza unei situații care pare fără speranță de remediere, sau nerăbdare pentru situații sau oameni care nu se ridică la nivelul așteptărilor noastre, sau poate o tragedie care ne-a lovit – atunci clipele fericite par o amintire îndepărtată

sau speranța unui viitor încețoșat.

Regele David I-a spus lui Dumnezeu în Psalmul 139:16 „În cartea Ta erau scrise toate zilele care-mi erau rânduite, mai înainte de a fi fost vreuna dintre ele”. Deci dacă Dumnezeu a plănuțit și coborâșurile înseamnă că sunt menite să ne întărească și să sporească valoarea vieții noastre.

Nelson Mandela a fost închis 27 de ani și presupun că aceea a fost una dintre perioadele cele mai dificile din viața lui. Însă el nu și-a pierdut niciodată speranța pentru țara și pentru cauza lui. El a învățat, a studiat, iar când a venit momentul potrivit, a fost pregătit. Nelson

1. Psalmul 40:1-3

Mandela care a intrat la închisoare nu a fost același cu Mandela care a fost eliberat după două decenii și jumătate. Acei 27 de ani în închisoare au contat; ei l-au modelat în omul capabil să conducă o Africa de Sud împăcată.

Cred că acesta este motivul pentru care coborâșurile vieții sunt importante: ne fac să ne gândim la ceea ce este cu adevărat important în viețile noastre. De asemenea, să ne gândim la ceea ce dorește Dumnezeu pentru noi și de la noi. Dacă suntem deschiși, atunci ele ne pot aduce înțelegere, călăuzire, înțelepciune și lecții prețioase.

Toată lumea știe că David l-a ucis pe Goliat, însă ceea ce mulți nu își amintesc este că la început David fusese lăsat în urmă să pască oile, în timp ce frații lui mai mari au mers la război. Probabil că David s-a simțit frustrat sau chiar supărat – oare nu protejase el turma familiei de lei și de urși?

Însă în acele momente când și-a privit frații plecând la luptă în timp ce el a trebuit să păzească oile tatălui său, atunci a conștientizat că are dorința să lupte. De aceea, când este rugat să ducă mâncare

fraților săi și când i se zărește ocazia, acceptă, fiindcă observă că așa și-ar putea împlini chemarea pe care Dumnezeu i-a pus-o în inimă.

Nu cu mult timp în urmă un prieten de-al meu și soția lui își căutau casa potrivită ca să se mute și deși aveau câteva posibilități, nici una nu li se părea ideală sau funcțională și cum sperau ei. Erau descurajați, dar, în același timp, am înțeles vorbind cu ei că, cu fiecare casă pe care o vedeau și o evaluau li se clarifica în minte cum doreau să fie casa și vecinătatea ei. Procesul de căutare și de așteptare le-a fost benefic, iar când s-a ivit casa potrivită au fost mai pregătiți să recunoască că este ceea ce le trebuia.

Nu cred că voi ajunge vreodată

să îmi placă coborâșurile vieții, dar dacă îmi reamintesc să observ scopul din spatele lor, probabil că voi ajunge să accept mai ușor că ele sunt modalitatea prin care Dumnezeu mă călăuzește către un alt punct din viața mea.

În astfel de momente mă liniștesc cu Psalmul: „Îmi puseseam nădejdea în Domnul și El S-a plecat spre mine, mi-a ascultat strigătele. M-a scos din groapa pieirii, din fundul mocirlei; mi-a pus picioarele pe stâncă și mi-a întărit pașii. Mi-a pus în gură o cântare nouă, o laudă pentru Dumnezeul nostru. Mulți au văzut lucrul acesta, s-au temut, și s-au încrezut în Domnul”¹.

Viața se continuă și după momentele dificile și, dacă reușești să te încurajezi să treci de ele, atunci Dumnezeu îți va da un cântec nou să cânti.

ROALD WATTERSON ESTE
EDITOR ȘI REDACTOR.

DE CHRIS MIZRANY

VIAȚA PERFECTĂ

Ador să fac fotografii. Când mi-am luat primul aparat foto – unul ieftin, de duzină – am fost entuziasmat că mi s-a deschis un nou orizont de posibilități. L-am luat cu mine oriunde mergeam și immortalizam o groază de amintiri, până în ziua când a căzut și s-a izbit de un zid de piatră și s-a stricat.

Atunci am avansat la un aparat cu mai multe opțiuni și zoom mai avansat. A fost mândria și bucuria mea ani la rând, deși la un moment dat a fost depășit de abilitățile mele de fotograf. Atunci am vrut ceva care să facă poze imediat ce apăș pe buton.

Până la urmă mi-am luat un aparat digital, DSRL. Era de bună calitate, rapid și aveam multe de învățat cu el. Exact ce îmi doream. Astfel nu voi mai rata niciun moment. Sau cel puțin așa am crezut.

Cu cât învățam mai multe deveneam tot mai preocupat de perfecționarea calității pozelor. Căutam mereu modalități prin care pozele mele să iasă foarte clare. Schimbam într-una setările pentru rezultate mai bune, dar în felul acesta îmi luam ochii de la evenimentele din jurul meu. Eram frustrat dacă fotografiam ceea ce doream însă nu avea claritatea perfectă.

Dar într-o zi am citit un articol scris de un fotograf eminent. El a spus ceva profund: „Fotografia este despre sentiment, nu despre tehnică perfectă. Prin fotografie trebuie să arăți privitorului emoția pe care ai simțit-o în acea scenă, nu doar tehnica ta de mânăuire a aparatului foto”.

Dintr-o dată am înțeles că fotografia nu înseamnă

setările, claritatea sau abilitățile mele. Fotografia înseamnă să spui o poveste. Amatorii doresc ca fotografiile lor să fie perfecte. Profesioniștii doresc ca fotografiile lor să fie zguduitoare, să facă impresie.

În viață încercăm și noi să ne facem părul, corpul, telefonul, mașina, slujba, mâncarea, relațiile (și lista se continuă) să fie perfecte. În tot acest timp trecem de obicei cu vederea bucuria vieții însăși. Ar trebui să ne folosim talentele ca să îmbunătățim viețile noastre și pe ale celorlalți din jur. Dar nu ar trebui să ajungem atât de concentrați să depășim imperfecțiunile vieții încât să nu mai savurăm momentele din jurul nostru.

Viața este un colaj imens de nenumărate momente în fiecare zi. Contează ca fiecare moment să fie perfect? Contează dacă vreun moment este perfect? Nu chiar. Toate fac parte din imaginea de ansamblu, care nu ar fi completă fără vreunul din ele. Deci, nu te grăbi prin viață, ștergând momente din memorie pentru că au unele „lipsuri”.

Să ne facem timp să ne oprim atunci când „nu avem timp”. Să respirăm adânc atunci când suntem stresati. Să fim iubitori și când am fost tratați rău. Să ne trăim viața astfel încât alții să ne poată privi și să fie încurajați. Nu-i putem impresiona întotdeauna pe cei din jurul nostru, însă putem lăsa o impresie. Putem face impresie.

CHRIS MIZRANY ESTE DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI MISIONAR CU HELPING HAND ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE SUD.

DE ANNA PERLINI

URĂRI DE ZI DE NAȘTERE

De obicei, de ziua mea trec prin diferite stări emoționale – pe de o parte aș vrea să evadez pe o insulă pustie; pe de altă parte mă simt bine să primesc niște atenție în plus. Oricum, spun și eu împreună cu Todd Stocker: „O zi de naștere nu se măsoară prin numărul de cadouri primite, ci prin câtă dragoste primește sărbătoritul”.

Paolo, un prieten drag și coleg de muncă de 18 ani, și-a pus ca țel să felicite oamenii de ziua lor de naștere fie cu un telefon, fie cu un SMS. El are o listă și o actualizează cu oamenii noi pe care îi întâlnește.

Fie că sunt oameni de afaceri, politicieni, casnice, studenți, bătrâni singuri, bogați sau săraci, faimoși sau oameni simpli, inima omului este aceeași și fiecare are nevoie de iubire sinceră. Am observat personal reacția oamenilor la urările de ziua lor de naștere.

Cu doi ani în urmă, o văduvă singură a izbucnit în lacrimi când a primit telefonul prin care el îi ura „La mulți ani!” și a pomenit de multe ori de acel telefon. Pentru ea a fost un moment de cotitură în procesul dificil de vindecare sufletească după moartea soțului

și pentru că a trebuit să trăiască singură într-o zonă izolată. A simțit atâta dragoste și grijă prin acel telefon neașteptat încât i-a reînflorit inima.

Recunosc că nu este atât de simplu pe cât pare, fiindcă în unele dimineți te trezești și nu vrei să te gândești decât la tine și nu simți să faci efortul de a-i înveseli pe alții de ziua lor de naștere. Spun asta pentru că, inspirată de exemplul lui Paolo, cu ceva timp în urmă am aderat și eu la „tradiția” de zi de naștere, deși lista mea este mult mai scurtă decât a lui.

Uneori nu mă simt inspirată să dau acel telefon, însă reacția interlocutorului îmi răsplătește efortul și descopăr, din nou, că nu mă costă mult să aduc puțină bucurie în viața cuiva. De câteva ori mi-am dat seama că eu am fost poate singurul om care și-a amintit și i-am luminat ziua. Sau am aflat că tocmai treceau printr-o dificultate, o pierdere sau boală. Și când am închis telefonul, tot ce puteam spune era: „Mulțumesc lui Dumnezeu că am dat acel telefon!” Cu siguranță că „este mai fericite să dai decât să primești”.¹

ANNA PERLINI ESTE COFONDATOAREA A ORGANIZAȚIEI UMANITARE PER UN MONDO MIGLIORE,² ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995.

1. Fapte 20:35

2. <http://www.perunmondomigliore.org>

O BUȘOLĂ ÎN CĂLĂTORIA VIEȚII

DE PETER AMSTERDAM, ADAPTAT

Biblia ne prezintă dezvăluirea lui Dumnezeu despre El Însuși, iubirea Lui pentru umanitate, calea spre mântuire și relația pe care El o dorește cu umanitatea. Conține și instrucțiuni pentru noi, ca să trăim după placul Său, ceea ce este temelia fericirii, împlinirii și vieții productive în armonie cu Dumnezeu și cu ceilalți.

Cuvântul lui Dumnezeu include și instrucțiuni practice și principii care ne pot fi o busolă în viață și ne pot ajuta să ne confruntăm provocările zilnice. Aceste principii ne călăuzesc în interacțiunea cu ceilalți și în luarea deciziilor, ne ajută să știm diferența între bine și rău. Conturează standardul nostru moral, etica noastră, atitudinile noastre despre viață, lume, mediul înconjurător și relațiile noastre. Deși Biblia nu tratează fiecare situație posibilă, ne prezintă principiile după care să navigăm în complexitatea vieții astfel încât să fim pe placul lui Dumnezeu.

Aceste principii spirituale au scopul să ne călăuzească în călătoria vieții noastre. Ele ne ajută să înfruntăm provocările vieții cu încrederea că putem lua decizii bune și înțelepte, că putem avea atitudini corecte despre viață și despre alții. Ne arată cum să răspundem când ne confruntăm cu obstacole și conflicte. Ne ajută să știm în ce direcție să ne îndreptăm când ajungem la o răscruce.

Dacă ținem legătura cu Dumnezeu – sursa vieții – și suntem conștienți de prezența Sa, de cuvintele Sale de călăuzire pe care le-a dat umanității, de minunea faptului de a fi în legătură cu El și de a comunica cu El, acestea ne ajută să putem trăim viața în concordanță cu El.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA SA, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ.

Citirea Bibliei te ajută să cunoști Cuvântul [lui Dumnezeu], dar doar după ce o lași din mână și începi să îți trăiești viața ajungi să îl cunoști pe Autor. – *Steve Maraboli (n. 1975)*

Ajungi să îl cunoști pe Autor dacă îl inviți în viața ta:

Dragă Iisus, Te rog să vii în inima mea și să mă umpli cu lumina și cu dragostea Ta. Ajută-mă să Te cunosc mai bine prin Cuvântul Tău și să învăț să trăiesc principiile Tale iubitoare. Amin.

A photograph of a student in a classroom, wearing a dark blue sweater, sitting at a desk and writing in a notebook with a silver pen. A green highlighter is also on the desk. The background is slightly blurred, showing other students and desks.

DE MARIE ALVERO

PROGRESUL ESTE MOTIVANT

Sunt sigură că părinții din toată lumea mă înțeleg când vorbesc despre temele școlare ale copiilor și că ne este groază de perioadele de testări. Calmarea adolescenților înaintea testelor sau să-i faci să-și mănânce micul dejun înaintea unui examen sunt chestiile părințești de care aș fi bucuroasă să scap cât mai repede.

Dar după multe chinuri am realizat că mai important decât să-i pregătim pentru teste este să ne schimbăm atitudinea față de teste. Are legătură cu modul în care privim noi notele și eșecul. Dacă copilul meu aduce un rezultat de 60% la test, încerc să îi spun ceva de genul „Asta înseamnă că ai înțeles 60% din materie. Ce crezi că trebuie să mai înveți?” Acum folosim notele ca pe un indicator al nivelului de competență și nu ca pe un indicator de succes sau eșec. Încercăm să facem ca progresul să fie țelul nostru.

Iar când ne-am concentrat mai mult pe progres am ajuns să privim altfel greșelile, întrebările, rezolvarea din nou a exercițiilor și chiar eșecul. Progresul este încurajator și motivant și este întotdeauna ceva ce putem urma și atinge. Chiar dacă copiii mei nu și-au însușit în întregime materialul școlar, tot pot să mai învețe un lucru. În felul acesta progresul devine un scop pe termen lung în viață. Nu vreau ca teama de eșec să-i rețină. Aș prefera să încerce și să eșueze, să vadă care le

sunt slăbiciunile, să și le întărească și să încerce din nou.

Gândind așa am ajuns să aflu mai multe și despre mine. Mi-am dat seama că m-am plafonat în progresul personal pentru că nu m-am aventurat în afara zonei mele de confort. Mi-a fost frică de eșec, am vrut să vorbesc doar când eram 100% sigură că era 100% corect, să încerc doar când știam că mă descurc foarte bine și de aceea am fost reținută.

Nu mi-a căzut bine să recunosc lucrul acesta despre mine. Când este vorba de progres nu există termenul de a menține; fie progresezi, fie regresezi. Și cine vrea să regreseze? Cine vrea să fie mai puțin deștept, mai puțin sănătos, sau mai sărac decât a fost în ziua precedentă?

Dar când am luat hotărârea că vreau să progresez, am descoperit posibilități nesfârșite – exerciții fizice mai dificile, conversații incomode, rețete noi, investiții mai „însăpăimântătoare”, să mă includ în cursa de promovare la lucru, să mă înscriu la cursuri. Și, să învăț să parchez mașina cu spatele pe alea casei! Iar fiecare pas de progres m-a făcut să îmi doresc să progresez mai mult.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA IISUS CU DRAGOSTE

POTI SĂ TE SCHIMBI

Poți să îți schimbi viața fiindcă Eu pot să schimb pe oricine vine la Mine și caută să împlinească voia Mea pentru viața lui. Nu contează cum ai fost sau cât timp ai fost într-un anumit fel. Dacă Eu am făcut lumea și tot ce este în ea, nu crezi că este un lucru mărunț pentru Mine să transform o viață în ceva mai bun care să împlinească scopul și planul Meu?

Totul începe cu o scânteie de credință. Eu pot vorbi inimii tale și pot pune acea scânteie acolo – o scânteie de credință care îți spune că poți și că îți dorești să te ajut. Dar ca să continui să lucrez în viața ta și să aduc schimbarea dorită trebuie să ai o inimă încrezătoare și supusă. Vino la Mine, citește Cuvântul Meu și fii dispus să faci ceea ce îți cer. Atunci Eu voi putea să te ajut să te schimbi așa cum îți dorești. Chiar și atunci, nu se va întâmpla peste noapte. Anumite aspecte ale acestei schimbări se pot întâmpla instantaneu, în clipa în care crezi, Îmi ceri și te supui. Însă altele necesită timp. Dar dacă continui să privești către Mine și să îți faci partea ta, vei vedea schimbarea. Asta îți pot promite!

Dacă poți crede, toate lucrurile sunt posibile cu Mine.¹

---

1. Vezi Matei 19:26.